

אולפנת אמי"ת אור"ה - בית חינוך

הידיעון השבועי

פרשת בחקותי

השבוע, אט תרשו לי, אצטרף לחגיגה הגדולה שפקדה את העיר
ואכתוב כמה מיילים על... כן! על האליפות שזכתה בה קבוצת
הכדורעל שלנו!

מה אליפות כדורעל ולידיעון שכולו קודש? צודקים.

אבל הסיפור שנתקלתי בו (דרך בת דודה שהיא מחובבי הכדורעל)
מצניין ומלא אמנה:
לפני כמה שנים הפועל באר שבע הייתה כפסע מירידה לליגה הנמוכה
יותר. מיד לאחר תום העונה, כשהקבוצה ניצלה בעור שניה מירידת
ליגה, הביאו מנהלי הקבוצה אחד משחקני הקבוצה בעבר שיצא לשחק
כמה שנים בחו"ל וחיפש לחזור לארץ ולשחק באחת הקבוצות.
במסע ומתן על החולה שאף השחקן: "ומה עם מצנן אליפות?"
מנהלי הקבוצה התפוצצו מצחוק: "מה אליפות? כמעט ירדנו ליגה..."
ענה השחקן: "אט זה כל כך הלוי בעיניכם - מה אכפת לכם להבטיח
מצנן על... נניח... מליגה דולר? הרי זה לא יקרה..."
השבוע, כשהסיפור הזה התפרסם חייק השחקן ואמר "נו, המלל שלהם
הם הסכימו לתת מצנן אליפות - על פחות..."

מסביב אני שומעת שוב ושוב שזו אליפות שחילו זה 40 שנה (או כמעט
שנה) הפרשנים לאמר "40 שנה מדבר".

אז מדבר. וארבעים שנה. וכמעט ירידת ליגה.

ומה עם אדם, אליניה ברדה שמו, ועם הרבה אמנה ובטחון מדבר על
אליפות.

ומה עם.

שנזכה להעסיק ולהיות אלופים בתחומים החשובים לנו.

בהתעלות!

פרשת השבוע - הרב נעם הכהן

"זוגיות של זהב"

בימים אלו בו אנו עסוקים בחרבן הגדול של בית מדרשו של רבי עקיבא חשבתי שראוי להתבונן בבניין של רבי עקיבא, בניין ביתו. נדמה שגם מזה נלמד את הדרך שאינה מתייאשת, שאינה נשברת, מהיכן הכח, ונשאב עידוד, נפנים את התודעה היסודית הזו.

את סיפור בניין הקשר בין רבי עקיבא לבין רעייתו דומה שכולנו מכירים. אך בואו נא ונתבונן בעומקם של דברים, ננסה להאיר לעצמנו דרך בנתיבי הבית היהודי, לאור קדושים אלו.

כך מספרת לנו הגמרא (כתובות דף סב' ע"ב, מתורגם): "רבי עקיבא, היה רועה צאנו של כלבא שבוע. ראתה בתו של כלבא שבוע את רבי עקיבא שהיה ענוע ומעולה. אמרה לו: 'אם אתקדש לך, האם תלך ללמוד בבית המדרש?' ענה לה: 'כן'. התקדשה לו בסתר ושלחה אותו ללמוד תורה. שמע אביה, על מעשיה, והחרימה מכל נכסיו".

כבר פתיח הסיפור מעורר אותנו לכמה שאלות:

1. לנו, המכירים את כל הסיפור כולו, העסק נראה מאוד חיובי, אנו יודעים מיהו רבי עקיבא, קודש קדשים, שורש תורה שבע"פ. אדרבה, דווקא מעשיו של אביה, כלבא שבוע מעוררים בנו תמיהה. ולכאורה ההיפך הוא הנכון. הצדק הוא עם אביה, עם כלבא שבוע. מה הוא ראה לנגד עיניו?! רועה צאן, שאינו יודע קרוא וכתוב (כמבואר באבות דרבי נתן, על רבי עקיבא ההולך עם בנו ללמוד א' ב' בת"ת והוא בן ארבעים), הוא רואה אדם השונא תלמידי חכמים (כמבואר במסכת פסחים דף מט' ע"ב): "תניא, אמר רבי עקיבא: כשהייתי עם הארץ אמרתי: מי יתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור. אמרו לו תלמידיו: רבי, אמור ככלב! – אמר להן: זה – נושך ושובר עצם, וזה – נושך ואינו שובר עצם". אם כן צדק אביה!

2. יתרה מזו, אשה כל כך מיוחדת, אשה שכולה צניעות וחסד, מסירות נפש לאין קץ (נזכור נא את מה שתגלה אצלה בעשרים וארבע שנות הלימוד, והכל מתוך בחירתה, רצונה, דחיפתה ועידודה) האם היא לא ראתה ושמעה את כל מה שאביה ראה ושמע?! מה הוביל אותה לצעד זה?

3. התנאי שלה היה שילך ללמוד תורה. האם אכן הלך מיד ללמוד תורה? במבט לא מחייב אך אפשרי (שהלא מדרשי אגדה אינם מחייבים אלו את אלו וכפי שהרב החיד"א לימד שלכך אין מקשים ממדרש זה על משנהו), ניתן לראות שלא כ"כ מהר הוא הלך ללמוד. כך עולה מהמדרש באבות דרבי נתן, שהוא הולך עם בנו, וכן מעובדת הגמרא בשבת (דף קכו' ע"א) המספרת על פועל ההולך לעבוד בדרום שלוש שנים ובסופם הוא מבקש את שכרו ולחזור הביתה והוא לא מקבל וחוזר במפח נפש, ובסופו של דבר הוא דן את בעל הבית לכף זכות. מוסרים לנו ראשונים שאותו פועל היה רבי עקיבא. ונשוויה היה ("ואלך ואזון את אשתי ובני", שם בגמרא). מהיכן שאבה היא את הכוח להתמודד עם אי קיום ההבטחה בתחילת הקשר ביניהם?!

עורכת: חגית לוי

4. את סידרת השאלות נסיים בהמשך הסיפור המספר על תחילת נישואיהם (נדרים דף גאון, גאון דף): "בחורף, היו גרים באסם, והיה, רבי עקיבא, מלקט התבן משערות ראשה. אמר לה: 'אילו היה לי (אמצעיים כלכליים), הייתי קונה לך ירושלים של זהב (כינוי לתכשיט מיוחד)'. זוג, שאין לו מטה להניח את ראשו בה, שאין לו קורת גג, שאין לו שום עתיד כלכלי, שהתנאים הבסיסיים לקיום אינם בני השגה – איזו משמעות יש להבטחה שכזו? מה עניינה?

דומה שהמרכז הוא עומק הראיה של אשת רבי עקיבא. אכן, כולם ראו וידעו מיהו אותו רועה צאן, כולם ידעו מהי עמדתו ביחס לתלמידי חכמים, אך יש אחת שראה משהו אחר.

"ראתה אותו שהוא ענוע ומעולה", יש פה מידות מאוד מיוחדות, יש פה נשמה מיוחדת, שאורה יאיר אור גדול לאומה כולה. יש פה גרעין חידוש עצום. יאיר, אמרנו? גרעין, כתבנו? אכן. לא ברור וקשה לקבוע מה בדיוק גרם לעדקת זו לראות את אשר אחרים לא ראו, אם מעשים שאחרים לא שמו לב או ראייה חודרת יותר למעמקי נפשו הטהורה של שורש תושבע"פ, אך עיקר הנקודה – היא ראתה ראייה שאמנם הרבה עתיד יש בה, אך מבחינתה, עתיד זה הוא הווה.

מזן הראי"ה קוק ע"ה כותב על ראייתו של רבי עקיבא (עולת ראייה, חלק ב', עמוד ד'): "...מפני שלנפשו הענקית העתיד הרחוק נצב כהווה..."

דומה שתכונה זו היא עיקר הנקודה ברעייתו. היא, המזהה את התכונות העליונות בבעלה, ברועה הפשוט הזה, שפשוטו אינה פשוטה כלל. היא, המכירה בהכרה עמוקה, שעצבות עם הארץ הזה, אינה עצבות של שנאה אלא תביעת אהבה גדולה היא (עין דברי התוספות, כתובות דף סב' ע"ב, ד"ה 'דהוה צניע' – "שהיה סבור שמתגאין על עמי הארץ מפני תורתן" ולכן שנא כ"כ תלמידי חכמים).

עם ראייה כזו, הכל כך משמעותית – היא לא לחוצה, לא כעוסה. מלאת אמונה ובטחון, שאכן אור נשמת בעלה יאיר אור עליון. אמונה זו היא כוחה, היא מקור עצמתה. אמונה זו היא שורש פעולתה. אכן, לא יכלו הסובבים לראות זאת, ולא עליהם תלונותינו. אדרבא, ההפתעה הגדולה, האופפת את סוף הסיפור מעידה אלף עדים, שלא יכלו האחרים לראות זאת. רק היא, הרואה הגדולה שבגודל אמונתה ראתה כבר את הכל. עוד בעודה עומדת נסתר ומקבלת שווה פרוטה בקידושיה מרועה הצאן, היא ראתה הכל. היא ראתה ושמעה את משה רבינו מהימנא האומר שראוי היה זה, רבי עקיבא ליתן תורה, היא ראתה 24,000 תלמידים, היא ראתה מדרש אותיות, שמעה את צחוק בעלה עת ראה שועל יוצא מבית המקדש החרב ורואה אור גאולים, ואולי מחתה דמעה בשומעה את צעקת 'אחד' של בעלה עת קיים בחדוות אהבים 'בכל נפשך' – 'אפילו נוטל נפשך'.

'אילו היה לי (אמצעיים כלכליים), הייתי קונה לך ירושלים של זהב (כינוי לתכשיט מיוחד)', אמר לה, ואנו תמהנו, האם רק תכשיט זה הייתה חסרה? ראוי היה שיבטיח לה דברים בסיסיים יותר, ראשוניים יותר, בית, מטה, אוכל? אך לא זוג כזה. לא אצלם. זוגיות כל כך עמוקה, כל כך בטוחה, מלאת אמונה – אכן ירושלים של זהב.

בס"ד שנה"ל תשע"ו

השנה ה-18 של הידיעון

עורכת: חגית לוי

זה היסוד לרבי עקיבא שלאחר החרבן הנורא, שואב כוחות לייסד מחדש את בית המדרש עם חמשה תלמידיו בדרום.

זה הפתח להבנת רבי עקיבא המעצק למראה השועל היוצא מבית קדשי הקדשים, המשחק למשמע קול המונה של רומי – ורואה, רואה ממש את בניין הבית השלישי.

מורי הרב חיים דרוקמן שליט"א רגיל לדרוש זאת על נוסח הברכה שטבע לנו רבי עקיבא בהגדה של פסח – "אשר גאלנו וגאל את אבותינו... כן ה' אלוקינו הגיענו... ברוך אתה ה' גאל ישראל" – גאל ולא יגאל או גואל אלא גאל בלשון עבר ללמדנו שלראייתו זה כבר כאן, זו תנועת עולם שכבר נולדה ובאה לעולם.

ונסיים בדברי רבי עקיבא המסגל את סגולתינו בלשון המשנה:

"אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר, (יחזקאל לו) זרקתי כה עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר, (ירמיה יז) מקוה ישראל יי, מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל".

השבוע באולפנה

שמעתם על ל"ב לעומר? לא? זה בגלל של"ג בעומר לוקח את כל הפוקוס...
מט' ימי הספירה מתחלקים ללב טוב. (לב) + 17 (טוב) = 49 (מט' ימי הספירה)

השבוע הגענו ליום ה-לב' (32 לעומר), וממנו אנו ממשיכים בעוצמה ביחד ב-טוב (עוד 19 ימים) ומשם ליום ה-50, מתן תורה - כאיש אחד בלב אחד. יה"ר בימי ה"טוב" שלפנינו הבאים לטובה ולברכה, נוסיף ונרבה אור וטוב כל אחד כפי יכולתו.

ובאולפנה פתחנו את הבוקר בחיך, שמחה, מתיקות ואהבה!

בס"ד שנה"ל תשע"ו

השנה ה-18 של הידיעון

עורכת: חגית לוי

תעודת בגרות חברתית היא תעודה המלווה את תעודת הבגרות הלימודית. רפורמת למידה משמעותית יצרה מציאות בה העשייה החברתית מחוייבת במהלך כל שנות התיכון (ולא רק בכיתה י', כפי שהיה עד התחלת הרפורמה) ולמעשה הכרחית כדי לקבל את שתי תעודות הבגרות- החברתית והלימודית.

השבוע התקיימה באולפנה ועדת הזכאות לקבלת תעודת בגרות חברתית שבמהלכה מספרות הבנות על עשייתן לאורך השנים.

יישר כח גדול ליפעת דוידי ויהודית שנקולבסקי שמלוות את פרויקט הבגרות החברתית, למחנכות י"ב ובעיקר- לבנות- על עשייתן הברוכה והרחבה, שאין ספק שתמשיך למצוא את ביטויה בשנות השירות ובחיים בכלל.

המנהלת נעה הכהן פגשה בירושלים את בני משפחת דייקמן, שעל שם הוריהם קרויה האולפנה שלנו.

בני המשפחה תורמים רבות לאולפנה בחומר וברוח ומגיעים מידי פעם לבקר ולראות בשלום הארץ והאולפנה.

בס"ד שנה"ל תשע"ו

השנה ה-18 של הידיעון

עורכת: חגית לוי

השבוע התקיים בבאר שבע טקס הענקת תעודה למצטיינים מכל בתי הספר בעיר. מצטיינות חטיבת הביניים היא התלמידה אושרית שלי מכיתה ח' 2 ומצטיינת התיכון- בת אל אלבו מכיתה י"ב 2. החברות, בני המשפחה והמחנכות היו שם כדי לפרגן. כה לחי!

טמון בתמונה

השבוע שצבר התנוססה כאן תמונת סמל של צבא ההגנה לישראל -
צה"ל. הקשר לאירוצי השבוע החולף הוא, כמ
ובן, הקמת צה"ל בכ"א אייר תש"ח - כשבוציית
לאחר הכרזת העצמאות.

השבוע...
מי האיש? על מי פיקד ומה הקשר שלו לאירוצי
השבוע?
(שאלת בונוס - מה הקשר של הדמות למנהלת שלנו,
נצה הכהן?)
הצלחה!

בס"ד שנה"ל תשע"ו

השנה ה-18 של הידיעון

עורכת: חגית לוי

התקבל בוואטספ...

והשבוע קצת הוארך וקצת צומק ☺

השבוע במדרשת אמו"ת אוריה

נפגש כולאנו ביום ה', כ"ב אייר, 30.5 לפיצורי המדרשה באולפנה:

- 19:00 - הרב אלקנה שרלו - "לשנה הבאה בירושלים הבנויה"
- 20:00 - הרב יוני לביא - מדרש ביתי: תובנות מאירות וכלים שימושיים מתוך לימוד מדרשי חז"ל.

באנה בשמחה!

< זמני כניסת ויציאת השבת >

<u>יציאת השבת</u>	<u>כניסת השבת</u>	<u>העיר</u>
20:19	19:02	ירושלים
20:22	19:17	תל אביב
20:20	19:18	באר שבע

" והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך
 בפינו ובפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו
 וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו
 יודעי שמך לומדי תורתך לשמה".

שבת שלום!

בברכה, נעה הכהן
 ראש האולפנה.